

Banská Bystrica 29. júla 2016
EP 2 403 085/E 15850 II/75-2016

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 1. februára 2016 majiteľom Chi Yu-Fen, 3F. No. 9 Alley 27 Lane 67 Minzu St., Yonghe, Taipei County 234 Taiwan, Čína, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Daliborom Gruberom – GELE, Humenská 29, 040 01 Košice (ďalej „majiteľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. EPP 2 403 085/E-1364-2015 z 12. januára 2016 o zamietnutí žiadosti o uvedenie do predošlého stavu vo veci európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku č. E 15850 s názvom „Spojovacia káblková krabica, určená na spojenie komunikačných káblov s vodotesným zariadením obsahujúcim pružnú gumovú zmrašťovaciu trubicu“, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. EPP 2 403 085/E-1364-2015 z 12. januára 2016 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. EPP 2 403 085/E-1364-2015 z 12. januára 2016 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 10 ods. 4 zákona č. 495/2008 Z. z. o poplatku za udržiavanie platnosti patentu, o poplatku za udržiavanie platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a o poplatku za udržiavanie platnosti dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o poplatku“) zamietnutá žiadosť majiteľa o uvedenie do predošlého stavu vo veci zmeškania lehoty na zaplatenie poplatku za 6. rok udržiavania platnosti európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku č. E 15850 s názvom „Spojovacia káblková krabica, určená na spojenie komunikačných káblov s vodotesným zariadením obsahujúcim pružnú gumovú zmrašťovaciu trubicu“ (ďalej „patent“). Podaním predmetnej žiadosti sa majiteľ snažil zvrátiť vzniknutý stav, a to stratu jeho práva k patentu, ku ktorej došlo v dôsledku nezaplatenia udržiavacieho poplatku za príslušný rok platnosti patentu.

Zástupca majiteľa žiadosť podanú v mene majiteľa odôvodnil tým, že k nezaplateniu príslušného poplatku včas došlo napriek náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti. V žiadosti opísal, že on dostal požiadavku na zabezpečenie prekladu európskeho patentového spisu EP č. 2 403 085 od zahraničného prostredníka – českej patentovej kancelárie, ktorej e-mailom následne zaslal vzor plnomocenstva a cenovú ponuku na preklad, ako aj na zabezpečenie predloženia slovenského prekladu EP č. 2 403 085 do patentového registra úradu (v tejto súvislosti zástupca pripojil k žiadosti uvedenú cenovú ponuku). Platbu za zabezpečenie prekladu, ako aj za jeho predloženie úradu v sume 239,20 eur od subjektu – taiwanskej advokátskej kancelárie DEEP AND FAR, ktorý mu nebol v tom čase známy, obdržal 23. januára 2014 (doklad o tejto skutočnosti zástupca pripojil k žiadosti). Podpísané plnomocenstvo od majiteľa mu bolo poštou doručené 30. januára 2014. Na základe uvedeného zástupca zaslal úradu preklad európskeho

patentového spisu EP č. 2 403 085. Potvrdenie o predložení prekladu EP č. 2 403 085 na úrad zástupca obratom zaslal majiteľovi súčasne s cenovou ponukou na úhradu prvého udržiavacieho poplatku za 6. rok platnosti patentu (uvedený list zástupca priložil k žiadosti). Majiteľ však zástupcovi neodpovedal a nekontaktoval ho ani raz do dňa spísania žiadosti o uvedenie do predošlého stavu (3. februára 2015). Preklad európskeho patentového spisu EP č. 2 403 085 bol 3. júna 2014 sprístupnený verejnosti. Originál prekladu európskeho patentového spisu EP č. 2 403 085, ktorý bol úradom zaslaný zástupcovi, zástupca zaslal majiteľovi spolu s upravenou cenovou ponukou na úhradu prvého udržiavacieho poplatku za 6. rok platnosti patentu v dodatočnej 6-mesačnej lehote (predmetný list tiež zástupca priložil k žiadosti). Majiteľ však neodpovedal a ako bolo uvedené do dňa spísania predmetnej žiadosti o uvedenie do predošlého stavu zástupcu nekontaktoval. Až 23. januára 2015 zástupcu kontaktovala taiwanská advokátska kancelária DEEP & FAR s požiadavkou na zabezpečenie predĺženia platnosti patentu, a to na 6. a 7. rok platnosti, pričom poplatky mal platiť pôvodca Chin –Kuang HSING (kópiu e-mailu zástupca priložil k žiadosti). Zástupca na záver konštatoval, že preukázal náležitú starostlivosť, ktorú si vyžadovali okolnosti, a tiež to, že zánik patentu zapríčinila skutočnosť, že majiteľ neodpovedal na listy zástupcu.

Správou úradu z 12. marca 2015 bol majiteľ oboznámený s výsledkom prieskumu žiadosti o uvedenie do predošlého stavu a bola mu stanovená lehota na vyjadrenie. Prvostupňový orgán konštatoval, že jeho žiadosti nie je možné vyhovieť, pretože nezodpovedá podmienkam uvedeným v ustanoveniach § 10 ods. 1 a 2 zákona o poplatku. Majiteľ neuviedol prekážku, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, resp. deň jej zániku, t. j. formálne podmienky žiadosti o uvedenie do predošlého stavu nemožno považovať za splnené.

V podaní z 10. júla 2015 majiteľ uviedol, že relevantnou skutočnosťou, ktorá bránila majiteľovi zaplatiť udržiavací poplatok za 6. rok platnosti patentu, boli výhradne financie, ktoré mal majiteľ zaplatiť do 35 krajín, v ktorých bol patent validovaný. Ako deň zániku prekážky, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, majiteľ uviedol 15. január 2015, kedy našiel tretiu osobu, ktorá sa zaviazala za neho a v jeho mene zaplatiť poplatok za 6. rok platnosti patentu.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia, ktorým prvostupňový orgán zamietol žiadosť majiteľa o uvedenie do predošlého stavu, bolo konštatovanie, že neboli naplnené formálne náležitosti žiadosti o uvedenie do predošlého stavu doručenej úradu 10. februára 2015. Majiteľ v nej totiž neuviedol deň zániku prekážky a neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku. V žiadosti, ktorá bola doručená úradu 10. februára 2015, teda neboli uvedené rozhodujúce okolnosti pre posúdenie naplnenia zákonných podmienok takejto žiadosti. Majiteľ až vo vyjadrení k správe úradu doručenom úradu 10. júla 2015 uviedol deň zániku prekážky (15. január 2015) a uviedol, že relevantnou skutočnosťou, ktorá bránila majiteľovi zaplatiť udržiavací poplatok včas, boli výhradne financie. V súvislosti s uvedenou skutočnosťou prvostupňový orgán doplnil, že aj keby boli naplnené formálne náležitosti žiadosti o uvedenie do predošlého stavu, nedostatok financií by nebolo možné akceptovať ako relevantnú skutočnosť, ktorá bránila majiteľovi zaplatiť udržiavací poplatok.

Proti tomuto rozhodnutiu podal majiteľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom nesúhlasil so záverom prvostupňového orgánu o zamietnutí žiadosti o uvedenie do predošlého stavu.

Majiteľ poukázal na to, že už v žiadosti o uvedenie do predošlého stavu z 3. februára 2015 uviedol v genéze validácie Európskeho patentu EP č. 2 403 085 rozhodný dátum 15. január 2015. Dokonca k nej priložil dôkaz č. 4, kópiu e-mailu od advokátskej kancelárie DEEP & FAR s požiadavkou na zabezpečenie predĺženia platnosti patentu, a to na 6. a 7. rok platnosti, z ktorého je podľa neho zrejme, že až 15. január 2015 bol dňom zániku prekážky, pretože v tento deň bol zástupca požiadaný o zabezpečenie predĺženia EP č. 2 403 085 na 6. a 7. rok platnosti s tým, že poplatky bude platiť pôvodca. Až od tohto dňa sa mohli začať vykonávať úkony, ktoré sa viažu na tento dátum, napr. zabezpečenie úhrady, resp. uskutočnenie platby poplatkov cez tretiu osobu na účet úradu a zabezpečenie vypracovania a podania žiadosti na úrad. Majiteľ argumentoval tým, že dátum 15. január 2015, ktorý je dňom zániku prekážky, bol v pôvodne podanej žiadosti zvýraznený a vo vyjadrení k výsledku prieskumu žiadosti majiteľa, ktoré bolo úradu doručené 10. júla 2015, majiteľ nešiel nad rámec pôvodného podania žiadosti o uvedenie do predošlého stavu, iba zvýraznil rozhodujúci dátum.

Ďalej uviedol, že ani v patentovom zákone a ani v inom právnom predpise nie je výslovne uvedené, že relevantnou skutočnosťou, ktorá bránila zaplatiť majiteľovi udržiavací poplatok, nemôže byť nedostatok

peňazí, tieseň, bieda. Majiteľ v rokoch 2014 a 2015 nemal žiadne peniaze, t. j. subjektívne aj objektívne nebol spôsobilý plniť svoju poplatkovú povinnosť.

S ohľadom na uvedené skutočnosti majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté prvostupňové rozhodnutie zrušil a žiadosti majiteľa o uvedenie do predošlého stavu vyhovel.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov s ohľadom na § 59 ods. 1 predmetného zákona preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 13 zákona o poplatku na počítanie lehôt, doručovanie, rozhodnutie a opravné prostriedky vo veciach udržiavacích poplatkov s výnimkou ustanovenia § 9 ods. 5 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o poplatku udržiavací poplatok za európsky patent sa platí za jednotlivé roky trvania platnosti európskeho patentu za podmienok ustanovených medzinárodnou zmluvou. Začiatok jednotlivých rokov platnosti európskeho patentu sa zhoduje s dňom a mesiacom podania európskej patentovej prihlášky.

Podľa § 6 ods. 2 zákona o poplatku prvý udržiavací poplatok za európsky patent sa platí bez výzvy úradu za rok, ktorý nasleduje po roku, v ktorom bolo udelenie európskeho patentu oznámené v Európskom patentovom vestníku (ďalej len "európsky vestník"). Tento poplatok je splatný najneskôr v deň, ktorý je zhodný s dňom a mesiacom podania európskej patentovej prihlášky v roku, v ktorom bolo udelenie európskeho patentu oznámené v európskom vestníku, alebo do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia o udelení európskeho patentu v európskom vestníku podľa toho, ktorá z týchto lehôt uplynie neskôr.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o poplatku udržiavací poplatok je riadne zaplatený, ak bol zaplatený najskôr jeden rok pred dňom jeho splatnosti. Ak bol udržiavací poplatok zaplatený skôr ako jeden rok pred dňom jeho splatnosti, úrad ho uzná za riadne zaplatený len na základe písomnej žiadosti poplatníka a pod podmienkou, že bol zaplatený vo výške uvedenej v sadzobníku v čase jeho platenia.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o poplatku ak nebol udržiavací poplatok zaplatený v lehote podľa odsekov 1 až 3, môže ho poplatník zaplatiť dodatočne v lehote šesť mesiacov odo dňa jeho splatnosti. V tomto prípade je poplatník povinný zároveň so splatným udržiavacím poplatkom zaplatiť príplatok vo výške splatného udržiavacieho poplatku. Ak neboli udržiavací poplatok a príplatok zaplatené v plnej výške ani v dodatočnej lehote, má sa za to, že udržiavací poplatok nebol zaplatený. Úrad sumu, ktorú prijal, vráti poplatníkovi do 30 dní odo dňa márneho uplynutia dodatočnej lehoty na zaplatenie udržiavacieho poplatku.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o poplatku ak poplatník napriek náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti, zmeškal zákonnú lehotu na zaplatenie udržiavacieho poplatku, môže požiadať úrad o uvedenie do predošlého stavu a zároveň urobiť zmeškaný úkon do dvoch mesiacov od zániku prekážky, pre ktorú nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, najneskôr však do 12 mesiacov od uplynutia zmeškanej dodatočnej lehoty podľa § 8 ods. 4.

Podľa § 10 ods. 2 zákona o poplatku poplatník je zároveň povinný žiadať v lehote podľa odseku 1 odôvodniť, najmä uviesť skutočnosti, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku, a uviesť deň zániku prekážky, pre ktorú nemohol udržiavací poplatok zaplatiť.

Podľa § 10 ods. 3 zákona o poplatku ak má úrad pochybnosti o pravdivosti odôvodnenia podľa odseku 2, vyzve poplatníka, ktorý podal žiadosť, aby svoje tvrdenia preukázal.

Podľa § 10 ods. 4 zákona o poplatku úrad zamietne žiadosť, ktorá nezodpovedá podmienkam podľa odsekov 1 a 2, alebo ak poplatník, ktorý podal žiadosť, nepreukáže svoje tvrdenia podľa odseku 3; pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti úrad umožní poplatníkovi, ktorý podal žiadosť, vyjadriť sa k zisteným dôvodom, na ktorých základe má byť žiadosť zamietnutá.

V súvislosti s právnou úpravou inštitútu *restitutio in integrum* vo všeobecnosti orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že v systéme práva priemyselného vlastníctva predstavuje uvedenie do predošlého stavu taký procesný inštitút, ktorý predpokladá existenciu objektívnej prekážky, ktorá účastníkovi konania bránila dodržať zákonnú alebo úradom určenú lehotu na vykonanie určitého úkonu. Následkom nevykonania tohto úkonu je zastavenie konania alebo strata iného práva účastníka. V prípade márneho uplynutia lehoty ustanovenej na zaplatenie udržiavacieho poplatku za určitý rok platnosti patentu, ako je to v posudzovanom prípade, je takýmto následkom jeho zánik. Ako vyplýva z právnych predpisov jednotlivých práv priemyselného vlastníctva, resp. zo zákona o poplatku, ktorý je v prípade poplatku za udržanie platnosti patentu, európskeho patentu s účinkami pre Slovenskú republiku a dodatkového ochranného osvedčenia na liečivá a výrobky na ochranu rastlín *lex specialis* k zákonu č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, prioritnou podmienkou potrebnou pre úspešné uplatnenie inštitútu uvedenia do predošlého stavu je, okrem splnenia formálnych náležitostí, aby účastník konal vo veci s „*náležitou starostlivosťou, ktorú si vyžadovali okolnosti*“. Pojem „*náležitá starostlivosť, ktorú si vyžadovali okolnosti*“ je neurčitý právny pojem, ktorý zákonodarca bližšie nedefinuje a ktorý musí byť hodnotený s ohľadom na špecifické okolnosti konkrétneho prípadu. Vo všeobecnosti je možné povedať, že podmienka „*náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti*“ je splnená v prípadoch, ak účastník konania v čase pred uplynutím lehoty urobil všetko pre to, aby úkon v lehote urobil, pričom skutočnosti, ktoré mu zabránili vykonať úkon v lehote, nemohol ovplyvniť, pretože ide o skutočnosti, ktoré sú mimo sféry jeho pôsobenia, alebo ide o iné mimoriadne skutočnosti.

Pri hodnotení, či podaná žiadosť o uvedenie do predošlého stavu napĺňa zákonné podmienky, je v prvom rade potrebné preskúmať splnenie formálnych náležitostí jej podania, t. j. či žiadosť bola podaná v stanovenej lehote (objektívnej a subjektívnej), či bol zaplatený správny poplatok za jej podanie, či bol spolu s ňou urobený zmeškaný úkon a či bola žiadosť v stanovenej lehote aj náležite odôvodnená. Následne je potrebné pristúpiť k zisťovaniu splnenia vecných podmienok uplatnenia žiadosti, t. j. či k zmeškaniu lehoty došlo napriek náležitej starostlivosti účastníka, ktorú si vyžadovali okolnosti.

V posudzovanom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, mal byť udržiavací poplatok za 6. rok platnosti patentu (v dôsledku nezaplatenia ktorého došlo k jeho zániku) zaplatený do 10. marca 2014, pričom tento bolo možné uhradiť ešte v dodatočnej lehote šiestich mesiacov odo dňa jeho splatnosti, t. j. do 10. septembra 2014. Od tohto dátumu (10. septembra 2014) možno počítať objektívnu dvanásťmesačnú lehotu, v ktorej zákon o poplatku umožňuje účastníkovi konania podať žiadosť o uvedenie do predošlého stavu (spolu s ktorou žiadateľ zároveň musí urobiť zmeškaný úkon), resp. do uplynutia ktorej je najneskôr potrebné podať žiadosť odôvodniť. Majiteľ požiadal o uvedenie do predošlého stavu podaním doručeným úradu 10. februára 2015, pričom zaplatil zákonom požadovaný poplatok za podanie predmetnej žiadosti a zároveň uhradil udržiavací poplatok za 6. rok platnosti patentu. Žiadosť bola preto podaná v objektívnej lehote a zároveň s ňou bol vykonaný zmeškaný úkon. Uvedenú žiadosť následne majiteľ doplnil ďalším podaním doručeným úradu 10. júla 2015. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade, vzhľadom na to, že objektívna dvanásťmesačná lehota na podanie žiadosti o uvedenie do predošlého stavu, resp. doplnenie jej odôvodnenia v predmetnom prípade uplynula až 10. septembra 2015, možno túto lehotu považovať za zachovanú aj pokiaľ ide o doplnenie žiadosti z 10. júla 2015.

V rámci plynutia objektívnej lehoty je ďalej nevyhnutné skúmať dodržanie subjektívnej dvojmesačnej lehoty na podanie žiadosti a vykonanie zmeškaného úkonu, resp. do uplynutia ktorej je najneskôr potrebné podať žiadosť odôvodniť. Subjektívna lehota začína plynúť momentom zániku prekážky, pre ktorú účastník nemohol úkon vykonať.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, ku ktorej dospel aj prvostupňový orgán, a to že pôvodne podaná žiadosť neobsahovala uvedenie skutočností, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku a ani údaj o dni zániku prekážky, pre ktorú majiteľ nemohol udržiavací poplatok zaplatiť. Uvedený záver majiteľ sponchybnil v podanom rozklade tvrdením, že dátum 15. január 2015, ktorý je dňom zániku prekážky, bol v pôvodne podanej žiadosti zvýraznený.

V nadväznosti na toto tvrdenie majiteľa orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že takýto dátum v texte žiadosti doručenej úradu 10. februára 2015 vôbec nebol uvedený a bol len zvýraznený v priloženom e-maily. V tejto žiadosti pritom, ako bolo už uvedené, úplne absentoval údaj o tom, aká prekážka bránila majiteľovi v uhradení udržiavacieho poplatku, čo majiteľ nespochybnil. Vyplývala z nej len skutočnosť, že patentovému zástupcovi bránilo v zaplatení uvedeného poplatku to, že majiteľ s ním nekomunikoval, a to až do 23. januára 2015, kedy zástupcu kontaktovala kancelária DEEP & FAR. Žiadna

prekážka, ktorá bránila majiteľovi v uhradení poplatku, v tejto žiadosti teda nebola uvedená a len na základe zvýraznenia dátumu v e-maili priloženom k žiadosti nebolo možné s určitou vyvodit', že toto je deň, ktorý majiteľ považuje za deň zániku prekážky. Majiteľ deň zániku prekážky oznámil úradu až v podaní z 10. júla 2015, pričom uviedol, že je ním 15. január 2015, kedy majiteľ našiel tretiu osobu, ktorá sa zaviazala zaplatiť za majiteľa a v jeho mene poplatok za 6. rok platnosti patentu. Zároveň majiteľ uviedol, že prekážkou, resp. skutočnosťou, ktorá bránila zaplateniu udržiavacieho poplatku, bol nedostatok financií. To znamená, že povinné časti odôvodnenia (ako to vyplýva z ustanovenia § 10 ods. 2 zákona o poplatku), t. j. náležitosti žiadosti, ktoré musia byť doplnené najneskôr v lehote na podanie žiadosti, boli doplnené podaním z 10. júla 2015.

Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na to, že vo všeobecnosti možno konštatovať, že po uplynutí lehoty dvoch mesiacov od podania žiadosti o uvedenie do predošlého stavu a zaplatenia udržiavacieho poplatku je zrejmé, že subjektívna lehota na doplnenie chýbajúcich náležitostí, pokiaľ pôvodne podaná žiadosť tieto neobsahuje, nemôže byť zachovaná, pretože k zániku prekážky, pre ktorú majiteľ nemohol zaplatiť udržiavací poplatok, môže dôjsť najneskôr v čase, keď majiteľ podá žiadosť o uvedenie do predošlého stavu a zaplatí udržiavací poplatok. Vychádzajúc z tejto skutočnosti (ale tiež z majiteľom uvedeného dňa zániku prekážky) subjektívnu lehotu v žiadnom prípade nemožno považovať za zachovanú vo vzťahu k podaniu z 10. júla 2015, t. j. na toto podanie pri posúdení, či žiadosť o uvedenie do predošlého stavu obsahovala predpísané náležitosti, nemožno prihliadať.

Z ustanovenia § 10 ods. 2 zákona o poplatku vyplýva, že nevyhnutnou náležitosťou žiadosti o uvedenie do predošlého stavu je jej odôvodnenie, vrátane uvedenia skutočností, ktoré bránili zaplateniu udržiavacieho poplatku, a uvedenia dňa zániku prekážky, pre ktorú žiadateľ nemohol udržiavací poplatok zaplatiť, pričom z predmetného ustanovenia tiež jednoznačne vyplýva, že táto náležitosť musí byť doplnená najneskôr do uplynutia lehoty (subjektívnej aj objektívnej) na podanie samotnej žiadosti.

Vzhľadom na to, že žiadosť doručená úradu 10. februára 2015 neobsahovala všetky náležitosti – neobsahovala deň zániku prekážky a ani skutočnosti, ktoré bránili majiteľovi v zaplatení udržiavacieho poplatku a vzhľadom na to, že tieto neboli v lehote na podanie žiadosti ani doplnené (oznámené boli úradu až podaním z 10. júla 2015, ktoré však bolo podané až po uplynutí subjektívnej lehoty), orgán rozhodujúci o rozklade zastáva stanovisko, že podaná žiadosť nezodpovedá podmienkam podľa § 10 ods. 1 a 2 zákona o poplatku, a preto bolo dôvodné túto v zmysle § 10 ods. 4 zákona o poplatku zamietnuť.

Prvostupňový orgán pritom postupoval správne, keď správou úradu z 12. marca 2015 oboznámil majiteľa s dôvodmi, pre ktoré má byť žiadosť zamietnutá, a tiež postupoval správne, keď následne v prvostupňovom rozhodnutí podanie z 10. júla 2015 považoval za oneskorené, resp. na toto podanie pri posúdení náležitostí žiadosti neprihliadal.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa z uvedených dôvodov stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že žiadosti majiteľa o uvedenie do predošlého stavu nie je možné vyhovieť, pričom dôvod vidí v tom, že v lehote na podanie žiadosti táto nebola doplnená o formálne náležitosti, ktoré sú nevyhnutné pre jej posúdenie a nevyhnutné, aby takejto žiadosti bolo možné vyhovieť. Prvostupňový orgán zároveň pred rozhodnutím o zamietnutí žiadosti umožnil majiteľovi vyjadriť sa k dôvodom, na základe ktorých mala byť žiadosť zamietnutá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 10 ods. 4 zákona o poplatku.

Pokiaľ ide o otázku, ktorou sa prvostupňový orgán tiež zaoberal a s posúdením ktorej majiteľ v podanom rozklade nesúhlasil, a to, či nedostatok financií majiteľa predstavuje prekážku, ktorú je potrebné pri posúdení žiadosti o uvedenie do predošlého stavu zohľadniť, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné.

Zákon o poplatku záväzne stanovuje konkrétne pevné sumy poplatkov za udržiavanie platnosti európskych patentov s účinkami pre Slovenskú republiku, ktorých zaplatenie je pre každého majiteľa bez rozdielu podmienkou udržania takéhoto patentu v platnosti (zníženie poplatku o 50 % umožňuje ustanovenie § 8 ods. 5 zákona o poplatku za stanovených podmienok) a ktoré si majiteľ vopred môže zistiť a musí si byť vedomý svojej povinnosti ich uhradiť. Pokiaľ však majiteľ európskeho patentu podá žiadosť o uvedenie do predošlého stavu vo veci jeho patentu, ktorý zanikol v dôsledku nezaplatenia udržiavacieho poplatku, ktorú odôvodní tým, že sa v čase splatnosti udržiavacieho poplatku ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, ktorá mu prechodne znemožnila udržiavací poplatok uhradiť, je úrad povinný zaoberať sa otázkou, či nedostatok financií v čase splatnosti udržiavacieho poplatku bol spôsobený okolnosťami, pri ktorých nemožno rozumne očakávať, že by ich majiteľ mohol pri vynaložení náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti,

ovplyvniť, t. j. či nepriaznivú finančnú situáciu možno akceptovať ako objektívnu prekážku brániacu majiteľovi v zaplatení udržiavacieho poplatku, ktorá mala za následok, že tento napriek náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti, zmeškal zákonnú lehotu na zaplatenie udržiavacieho poplatku. Podmienka náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti, pritom v takom prípade zahŕňa tiež náležitú starostlivosť vynaloženú za účelom hľadania pomoci pri zabezpečení finančných prostriedkov na úhradu udržiavacieho poplatku.

Orgán rozhodujúci o rozklade vo vzťahu k predmetnej žiadosti v tejto súvislosti uvádza, že len stručné konštatovanie majiteľa o nedostatku financií, vzhľadom na to, že patent bol validovaný v 35 krajinách, a o následnom nájdení osoby, ktorá bola ochotná udržiavací poplatok zaplatiť, neumožňuje predpokladať naplnenie uvedených podmienok, ktoré musia byť splnené, aby žiadosti o uvedenie do predošlého stavu bolo možné vyhovieť. Odhliadnuc teda od skutočnosti, že žiadosti majiteľa o uvedenie do predošlého stavu nie je možné vyhovieť pre nesplnenie formálnych zákonných požiadaviek stanovených pre jej podanie, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že žiadosti majiteľa by nebolo možné vyhovieť ani z dôvodu, že zo žiadnych majiteľom uvedených skutočností nie je zrejмый objektívny charakter prekážky, resp. vynaloženie náležitej starostlivosti, ktorú si vyžadovali okolnosti.

Orgán rozhodujúci o rozklade však v tejto súvislosti zdôrazňuje, že už samotná skutočnosť, že podanie doručené úradu 10. februára 2015 neobsahovalo deň zániku prekážky, pre ktorú majiteľ nemohol udržiavací poplatok zaplatiť, a ani skutočnosti, ktoré bránili majiteľovi v zaplatení udržiavacieho poplatku, pričom tieto údaje neboli ani doplnené v zákonom stanovenej lehote na podanie žiadosti, má za následok, že žiadosti majiteľa o uvedenie do predošlého stavu pre nesplnenie zákonom stanovených náležitostí nemožno vyhovieť.

Orgán rozhodujúci o rozklade, ktorý preskúmal prvostupňové rozhodnutie a posúdil argumenty uvedené v podanom rozklade, na záver konštatuje, že v konaní o rozklade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Zároveň je potrebné uviesť, že napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Ing. Dalibor Gruber – GELE
Patentová, známková, oceňovacia a súdno-znalecká kancelária
Humenská 29
040 01 Košice